

ARNHEMSEHE COURANT

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden.

WOENSDAG 3 MEI.

De prijs der Advertentien is, van een tot vijf regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Buitenlandsche berigten.

EGYPTEN.

Alexandria, 7 april. Wij hopen, dat *Mehemed Ali* spoedig terugkeren en def' zomer hier doorbrengen zal. In *Kairo* was de sluwe grijsaard niet ledig; hij heeft daar beiden hevigen storm bezworen. *Scherif-pacha*, die als een meester in de folterkunst ook reeds in *Europa* bekend is, werd van zijn ambt ontzet, en bevindt zich nu met de geheele tafelronde des raads in gevangenschap. Men wendt voor, dat deze heeren zich veroorloofd hebben het volk nog meer uit te persen dan *Mehemed Ali* hun toestond. Kwade tongen en wél-onderrigte ooren geven echter eene andere uitlegging aan de geschiedenis. Volgens hen zou dezelfde in niets minder dan in eene zamenzwering tegen den vice-koning en *Ibrahim* bestaan hebben. Of dezelfde ten gunste des sultans dan wel van *Abbas-pacha* moest strekken, is onzeker. *Sche-pacha* werd vroeger op bevel van *Abbas* afgezet, reden genoeg voor *Mehemed Ali* om hem aan het hoofd eener administratie te plaatsen, en wederom reeds genoeg voor den *Scherif* om zijnen welkoener te verraden, ten einde zich bij den padischah bemind te maken. Hoe zoodanige katastrofe echter geheim kon blijven of verstikt worden, zonder dat de ware toedragt uitlekte, is alleen begrijpelijk wanneer men den sluwen, grijzen satraap kent. Hij weet, dat hij geene gestrengheid mag uitoefenen; om geene terugwerkende gevolgen, maar om geeft hij zich den schijn van zachtheid, om zijne vijanden eerst van huzare posten te verwijderen, en hen aan de openbaarheid te ontrukken. Voor het overige behoeven wij niet bezorgd te zijn: de naaste toekomst zal ons genoegzaam licht geven. (A. A. Z.)

Van de Turksche grenzen, 20 april. Volgens de nieuwste officiële berigten uit *Konstantinopel* heeft de Servische kwestie, welke in den laatsten tijd de belangen van *Europa* zoo zeer gespannen hield, nu eveneens eene wending verkregen, welke geenen twijfel meer overlaat omtrent hare spoedige, vreedzame oplossing. De Pabte heeft, namelijk, aan den heer von *Buteniff* de officiële toezegging gedaan, dat zij besloten heeft, aan de vereenigde wenschen van *Rusland* en *Oostenrijk* omtrent deze aangelegenheid toe te geven, en dat dezelfde gevolge overwijd de noodige maatregelen voor eenen nieuwe verkiezing van eenen vorst in *Servië* zullen genomen worden. Ik herhaal dat deze aanzegging officieel geschied is. (Köln. Zeit.)

ITALIË.

Van de Italiaansche grenzen, 22 april. Sedert eenige maanden hier het gerucht verspreid, dat de ontferdenen in *Savoije* en *Piemont* met de verbanneuten uit het kanton *Tessin* gemeenschappelijke zaak hadden gemaakt, om hen door een gewapenden overval weder aan het bestuur te helpen; deze laatste hadden zich daarentegen verbonden, hen bij eenen voorgenomen inval in *Savoije* en *Sardinië* te ondersteunen. Men daarbij tevens op de medewerking van het Zwitserland gerekend. Ik zou dit schijnbaar onwaarschijnlijke gerucht, dat aan den treurigen *Savoijerschen* togt heriaert, volstrekt niet vermeld hebben, wanneer niet, ten gevolge der gebeurtenissen in *Tessin*, talrijke gevangennemingen in de Italiaansche grenslanden hadden plaats gevonden, welke omstandigheid ongetwijfeld tot een dieper liggend plan doet besluiten.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 28 april. Het vroeger verspreide gerucht, dat de Oostenrijksche regering eene nieuwe

leening ten behoeve der spoorwegen wilde sluiten, werd uit *Weenen* tegengesproken. Niettemin is dit gerucht toch volkomen gegronsd, en de baron *Salomon von Rothschild* wordt dagelijks, op zijne reis naar *Weenen*, uit *Parijs* hier verwacht. Zijne terugkomst in *Weenen* zal wellicht aan de beurs aldaar nieuwen moed inboezemen. Het is nog onzeker of de baron *Anselm von Rothschild* met zijnen vader hier zal komen, dan wel of hij zich nogmaals naar 's *Gravenhage* begeeft. De financiële onderhandelingen met *Nederland* zijn nog hangende.

PRUISSEN.

Koblenz, 27 april. Onze stadsraad heeft in deszelfs zitting van 25 dezer besloten, in eene petitie aan den Rijaschen landdag denzelven voor te stellen, om aan Zijne Majesteit den koning te verzoeken, het nieuwe ontwerp van strafregt, dat met onze regtspleging onverenigbaar is, en de opheffing der jurien gevolge zou hebben, niet in te voeren, maar daarentegen het in onze provincie geldende strafwetboek aan eene herziening te onderwerpen, daar in hetzelfde alkenlijk de wijziging van eenige strafbepalingen wenschelijk voorkomt. Soortgelijke petitien worden in de overige steden der Rijnprovincien voorbereid, in welke bijna algemeen dezelfde wenschen, — niet-invoering van het nieuwe ontwerp van strafregt, niet-invoering der nieuwe gemeenteregeling, opheffing der censuur en meerdere openbaarheid voor de landdagverhandelingen, enz. — worden uitgedrukt. (Köln. Zeit.)

De *Frankfurter Zeitung* schrijft: Pruisen beraadslaagt thans over een plan voor een algemeen scheepvaartsverbond. Eigenlijk is het plan van den burgemeester *Smidt* te *Bremen* uitgegaan en aan onzen minister van buitenlandsche zaken zoo wel als aan *Oostenrijk* ter volvoering voorgesteld. In *Berlijn* moet men, wel is waar, te kennen hebben gegeven, dat zulk een scheepvaartsverbond niet volstrekt noodzakelijk is, dewijl de meeste staten van *Duitschland* binnenlanden zijn. Maar het geheele vereenigde *Duitschland* is geen binnenland; met vele heerlijke stroomen reikt het aan de Noord- en Oostzee, en het kan zich gemakkelijk wegen banen in de *Adriatische*, *Middellandsche* en *Zwarte zeeën*, en het wellicht zoo ver brengen, dat het, als vereenigd *Duitschland*, eene achttinggebiedende stelling op den wereldbeheerschenden Oceaan kan innemen. Vordert niet reeds het tolverbond, dat Pruisen met regt als een troetelkind verpleegt, en de verschillende handelsverdragen een scheepvaartsverbond? De hoop, dat *Hannover* zich aan het *Duitsche* tolverbond zal aansluiten, wordt door wél-onderrigte personen gezinszins gedeeld.

ENGBAND.

Londen, 29 april. Omtrent de gebeurtenissen op *St. Domingo* heeft men thans andere tijdingen, tot 22 maart. Het leger der zoogenaamde patriotten, onder de generaals *Herrard*, *Riviera* en *Lamarre*, was toen, veertienduizend man sterk, te *Port au Prince* binnengerukt, en uit het zuiden werd nog eene andere divisie verwacht. De omwenteling heeft zich door de striktste krijgstatucht onder de troepen en het eerbiedigen van personen en eigendommen gekenmerkt. Wie president der republiek zou worden bleef nog onbeslist, naardien verscheiden mannen van invloed, en daaronder *Herrard*, de eerste aanlegger der revolutie, zelf, geweigerd hadden zich met dien post te belasten. Den 10den maart was eene proclamatie uitgevaardigd, in welke de president *Bayet* als de oorzaak van algemeene onkunde en als vijand van het vaderland aangeklaagd werd, en eenige anderen

aan het vonnis van eene jury onderworpen werd. Van al deze beschuldigten heeft men echter alleen den divisie-generaal *Borgella* en den brigade-generaal *Riche* in handen kunnen krijgen en gekerkerd, naardien *Boyer* en de overigen, gelijk men weet, naar *Jamaica* uitgeweken zijn.

Den 19den was eene commissie van 25 leden benoemd, om, tot handhaving van de openbare orde, tot op de benoeming van een president, met soortgelijke commissien in andere steden zamen te werken; den volgenden dag werd eene provisionele volkscommissie van 7 leden zamengesteld, en deze laatste vormde weder, in overeenstemming met de aanzienlijkste ingezetenen, den 21sten een provisioneel gouvernement van 5 leden, zijnde de voormalige secretaris van staat *Imbert*, de heer *Pilia*, de generaal *L'Amitie* en de senateurs *Paul* en *Dieudonne*.

— De heer *O'Connell*, heeft zijn denkbeeld om de intrekking van de unie te vragen, nog niet opgegeven. Er is ook reeds het voornemen aangekondigd, om, in dat geval, een amendement daartegen aan te bieden. De uitslag kan wel niet twijfelachtig wezen.

— Verscheiden onzer bladen melden, dat de heer *Brunel*, de beroemde ingenieur, al spelende met de kinderen van een zijner vrienden, een geldstuk in de keel had gekregen, hetwelk niet dan door de stropsnede daaruit kon worden gehaald, en waardoor zijn leven in gevaar is.

— Verscheiden dagbladen hebben gesproken van eene eerste proeve met een vliegwerktuig, welke te *Glasgow* zou zijn genomen. Dit is niets dan een sprookje. Het is slechts jammer, dat het wat laat in april verzonnen is.

— De *Morning Chronicle* meldt, dat er depêches van onzen gezant te *Konstantinopel* zijn ontvangen, waarin hij zich zeer tegen de vorderingen van *Rusland*, met opzigt tot *Servië*, aankanten en er op aandringen zou, dat ons bewind geene inschikkelijkheid ten deze zou betoonen. Over het algemeen begint men hier de Servische aangelegenheden als van gewigt te beschouwen.

— Uit *Haiti* heeft men berigten van het laatst van maart; luidens dezelve is er een veiligheidsraad opgericht, om, in afwachting van de benoeming van een bewindvoerder, de rust te handhaven. Deze was intusschen volstrekt niet meer gestoord.

NOORD-AMERIKA.

New-York, 8 april. De uitspraak van den krijgsraad in de zaak van kapitein *Mackenzie* is daar, maar nog niet publiek gemaakt. Het arrest is naar het ministerie van marine te *Washington* opgezonden, en zal eerst na de bekrachtiging van het centraal gouvernement in de dagbladen worden geplaatst. Zoo veel weet men echter, dat de kapitein vrijgesproken is, maar niet zonder eenige berisping van het doodvonnis aan drie menschen zijner ekwipaasje te hebben laten voltrekken, ofschoon het dringende van dien maatregel niet voldoende bewezen was.

FRANKRIJK.

Parijs, 29 april. Men wil weten, dat de heeren *Molé* en *Thiers*, de eerste des morgens, de ander des avonds, sedert eenige dagen, draken bezoeken op het kasteel der *Tuileries* afloggen. Laatsleden worden hier bijgevoegd — leest alsdan de dames enige hoofdstukken uit het handschrift zijner *Geschiedenis van het Keizerrijk* voor. Bovendien blijft men beweren, dat deze bezoeken met voorgenomen wijzigingen in het kabinet in verband staan.

— Ter voorkoming van storing der openbare orde op

den maandag des konings zijn zeer uitgebreide maatregelen genomen. Onder anderen, worden al de voornaamste posten verdubbeld, en zal de dienst in de straten, behalve door de politie, door 1500 man der municipale garde, zoo te voet als te paard, en door een bataljon linietroepen worden verricht.

— De Kamer der gedeputeerden heeft heden in hare afdelingen het ontwerp van wet onderzocht, hetwelk een buitengewoon credit van 5,986,000 franken vordert, om aan de kosten der Fransche etablissementen in Australië te moeten komen. Algemeen heeft men de gewigtige voordeelen van deze nieuwe etablissementen voor de toekomst erkend. In de meeste afdelingen koestert men hetzelfde gevoel ter gunste van het ontwerp van wet. In de zesde heeft de minister van buitenlandsche zaken zeer welsprekend de voordeelen bewezen, welke deze aanwinst Frankrijk zal opleveren, uit het oogpunt van den buitenlandschen handel en de Fransche zeemagt beschouwd.

— Blijkens de jongste berichten uit Algiers, was de gouverneur-generaal Bugaud te Blidah aangekomen, en het bezel over de voorjaars-expeditie op zich te nemen. Collo is den 10den dezer, zonder slag of stoot, door de colonne van Constantine bemagtigd.

Binnenlandsche berichten.

's Gravenhage, 30 april. De minister van financiën, gelukkig hebbende de missie van eenen der heeren gouverneurs, daarbij de beslissing des ministers in-responde omtrent een, de toepassing der wet op het patentrecht betreffende, vraag:

Heeft, bij resolutie van 27 maart jl., den heer gouverneur te Bonn gegeven, dat, voor zoo ver de dimissies of andere ambtsveranderingen der posters, door zij te belasten met het incasseren en overmaken van wissels, als ook met het ontbieden, verzenden en debiteren van boekwerken, enz., [betoekent dit enz. oerantien en tijdschriften?] eenig bijzonder voordeel genieten, boven de bezoldiging uit 's rijks kas, aan hunne post verbonden, zij, zonder twiifel, voor zoodanige verrichtingen geacht moeten worden patent-plichtig te zijn.

— Naar men vernoot, zullen met den 1sten mei aaztaande de wachtschepen de *Sambre*, *Schele* en *Mace* uit de havens van het Nieuwe Diep. Het voetschip en Vlissingen vertrekken, om de dienst op de zee te verrichten, en zullen misschien later eenen kruistogt in de Noordzee ondernemen. Ook zal den 10den mei het instructie-vaartuig *Urania* eenen kruistogt in de Zuidzee ondernemen. De heer *Dief-fendach*, officier van gezondheid 2de klasse aan het instituut te Medenblik, is, gedurende dien kruistogt, op de *Urania* geplaatst; terwijl de officier van gezondheid, *M. de Roos*, van het fregat *de Sambre*, hem aan het instituut zal vervangen.

's Gravenhage, 30 april. In den avond van 27 april, omstreeks ten 7 ure, hadden wij het genoegen, de stoomboot *Jan van Arkel*, door den scheepmaker *Hoogen-dijk* gebouwd, en vóór de dagelijkse vaart van hier op Rotterdam bestemd, voor onze stad te zien aankomen, onder het losbanden van salutschoten en de vrolijke muziek van de harmonie van het alhier gevestigd muziek-genootschap. Eene groote schare van ingezetenen was op de plaats der aankomst zamengevloerd, hare belangstelling daardoor aan den dag leggende in eene onderneming, die voornamelijk tot stand werd gebragt door den handel dezer stad. Het jagt munt uit door uit- en inwendige sierlijkheid en smaakvolle meubeling, en zal, naar het gevoelen van deskundigen, in snelheid met de stoomvaartuigen van gelijke kracht kunnen wedijveren, zoodra het stoomwerktuig zijn geheele vermogen in oefening zal hebben kunnen brengen.

's Gravenhage, 30 april. Nadat gisteren avond in den stads-schouwburg alhier, door eenen troep Hoogduitsche tooneelspelers, het zangspel: *Het sprakeloze meisje van Portici*, tot groote voldoening van een vrij talrijk publiek was opgevoerd, begaven onderscheidene heeren, na het eindigen der voorstelling, naar de sociëteit *de Harmonie*, om aldaar, volgens het ongewoone gewoonte, een gedeelte van den nacht door te brengen. Ditmaal had de gemeederen, welkt door de muziek en uitvoering der opera, waren opgewonden en door drank, spoel en het late nachtuurverhit, zijn de daar vereenigde leden, burgers en militairen, de zinspreuk der sociëteit, *de Harmonie*, over het geheel weinig getrouw gebleven, want spoedig is onder een paar der aanwezigen twist ontstaan; waarbij zich vooral een officier van gezondheid der 3de klasse, tot het garnizoens-hospitaal behoc-

rende, de heer *de Munnich*, zeer onderscheiden moet hebben; zoodat hij den luitenant der veld-artillerie, den heer *Roes*, om welke reden dan ook, onophoudelijk lachte en onder het spel beleedigde en uitdaagde; hetwelk deze met koelbloedige bedaardheid ontweek, en in den beginne afkeerde en zocht tegen te gaan, waarbij ook anderen hante goede dicaster, ofschoon dan ook te vergeefs, aanwendden. Die twist en beledigingen, van den kant des eenen zoo langdurig volgehouden, zijn eindelijk zoo verregaand tergende geweest en val dadelijk heden vergezeld gegaan, dat de luitenant *Roes*, zich zelve niet meer meester, in een oogenblik van onberaden drift, zijn zijdegeweest heeft gegrepen en daarmee den aanval en beleediger eene wonde in den buik heeft toegebracht, welke, niettegenstaande alle aangewende hulp, binnen weinig tijds, den dood ten gevolge heeft gehad. Dit had plaats ongeveer ten 2 ure des nachts, en de algemeene verslagenheid onder de aanwezigen laat zich ligter gevoelen dan beschrijven. De justitie heeft van het voorgevallene onmiddellijk kennis genomen en zich naar de plaats des ongevalls begeven, ten einde het noodige onderzoek te bewerkstelligen, hetwelk, dadelijk na de treurige daad aangerangen, eerst om half 9 's morgens was afgelopen, wanneer het de aanwezigen vergund werd, hunne nachtrust te nemen. De ongelukkige dader, die algemeen als een geacht, braaf officier en getrouw kameraad bekend staat, heeft zich, niettegenstaande hij in den beginne veelvuldige gelegenheid had, en daartoe aangezet werd, niet willen verwijderen, maar zich in handen der justitie gesteld, tot welker bemoeijingen de zaak dan ook verder behoort.

Mogten toch eens die nachtelijke zwelgerijen en late bijeenkomsten in de sociëteit *de Harmonie*, die tot ergernis van alle weldenkenden daar bijna nacht op nacht plaats vinden, krachtadig worden belet en niet meer door enkele leden der directie zelve aangemoedigd en ondersteund worden! Zeker wordt daardoor wel eens de waarschijnlijke grond gelegd tot het ongeluk en den rampspoed van fatsoenlijke huisgezinnen en families.

's Gravenhage, 30 april. Men herinnert zich ongetwijfeld nog de zooveel gerucht gemaakt hebbende vernieling van eenige bosschen, onder deze gemeente gelegen, opgevolgd door diefstal, ten gevolge waarvan ter dier zake, van de 134, boschbewaarders, ongeveer 103 personen van drie dagen tot zes maanden gevangenisstraf zijn veroordeeld geworden. Die veroordeelden zich later tot den koning ter bekoming van ontloffing dier straf, gevend hebbende, vernoot men thans dat het Zijne Majestiet zoo hebben behaagd aan verreweg het grootste gedeelte der veroordeelden geheele kwijtschelding der gevangenisstraf te verleenen, en wel bepaaldelijk aan dezulken, die door den regter tot slechts eene maand en mindere gevangenisstraf zijn veroordeeld geworden, zoodat albaan jegens hen, die tot zes weken en hooger gevangenisstraf zijn veroordeeld geworden, het verzoek om kwijtschelding zou zijn afgewezen.

Allegorisch.

Eenige gedachten over den slaap.

Het is een zaak, wel waardig om er zich op te bedenken, het oogenblik dat men warm in zijn bed ligt vóór dat men insluimert, met het dek over de ooren getrokken, terwijl de wind buiten bluit.

»Zelig hij,» riep SARCHE uit, »die den slaap uitvoert! Hij wikkelt den mensch als in eenen mantel.» Zekerlijk is het een heerlijk oogenblik, dat van naar zijn zin in zijn bed te liggen en te voelen dat men in slaap vallen zal. Het goede moet nog komen, is nog niet voorbij: de leden zijn juist genoeg vernoeid om het blijven liggen in eene houding aangenaam te maken; de arbeid van den dag is achter den rug. Eene aangename vermindering van onze zintuigen bekrijpt ons: — ons bewustzijn vermindert al meer en meer, met langzame en ons tot stilte brengende stappen, even als een moeder hare hand uit die van haar slapend kind losmaakt; — een zacht kuisel schijnt de ziel even als het oog te omgeven; dit staat zich; — het sluit zich nog meer: — het is geheel gesloten. De geheele zinnige geest is zijne luchtwandeling gaan doen.

Men zegt, dat de slaap een middelmaakt de beste is en de natuur bevestigt dit door hare duisterheid en stille nevels. Er is ook nog een andere reden voor het vroeg naar bed gaan: want algemeen erkend is het, dat het 's morgens lang te bed blijven een groote

verkort des levens is; ten minste wordt het niet meer met hoogen ouderdom vereenigd gevonden. Het strekt ook om de menschen zwaarlijvig te maken. Doch dit behoort eerder tot het vroeg opstaan dan tot den slaap.

Laat in den morgen te slapen, is niet half zoo aangenaam als de vroegere slaap. Soms is echter is hij te verkwamen, vooral hij iemand die gewaakt of overwerkt heeft. Ook kunnen wij het verleidelijke niet ontkennen van die »vijf minuten nog» — de aangename voldoening van zich nog eens om te gooien en eene nieuwe houding aan te nemen, terwijl men weet, dat men, even als het overige huisgezin, behoort op te zijn. Doch gij berooft dan den dag van een goed deel en teert ten koste van uwen slaap van den volgende nacht.

Over dag denken weinig menschen aan slapen, behalve na den eten; en dan is het nog eerder een hangen en knikken op de grenzen van den slaap, dan een eigenlijk slapen. Het is een voorrecht dat wij meenen, dat aan niemand toegestaan moet worden dan aan oude, of zickelijke of zeer vermoeide en hartzeer hebbende menschen. Altijd moet men daarop letten, voor men het in gezelschap doet. Een betoog al slufmerende te ontwijken; of dit als een gewoonte aan te nemen; of met onwillekeurig knikken alles toe te stannan, wat gij zoo even nog betwistet, is niet goed; nog minder al knikkebollende naast eene dame te zitten of in gevaar te zijn van zijn hoofd op de assistent of het lijf van zijnen buurman te doen vallen; of wakker wordende op het gebel van een hond, »juist zoo» of op eenen stoot aan uwen elleboog, »ja wel mevrouw» te antwoorden.

Menschen, welke hartzeer hebben, mogen zich selve meer door slaap over dag verademing schenken dan zij doen: indien hun ligchaams-toestand ten minste daartoe aanleiding geeft. Het is eene dwaling te meenen, dat zorg altijd wakker houdt. De menschen slapen soms evenzeer ten gevolge hunner smart als zij er van waken. Het verschil schijnt uit hun gestel voort te komen; schoon in de meest buitengewone gevallen slaap misschien de minner sluitende hulp der natuur is, even als het in zijn vallen voort de op de pijnbaak gebragten. Iemand, die de gezucht heeft, zal midden op den dag naar bed gaan en in slaap vallen, terwijl iemand anders, al heeft hij ook gedurende verschiedene nachten achterpen niet geslapen, zijne oogen even weinig als die van een beeld zal kunnen doen sluiten. Wij willen de zwaarte van het lijden, dat erg genoeg is, is de zwaarte, dat zij waken, niet verminderen, maar alzo is het mogelijk, dat men een diepen slaap geniet des nachts, voor een zwaar verdragten; tergesteltingen en andere buitengewone eischen aan eenen zeer gespannen geest gedaan.

De volkomenste en gezondste slaap, welken men over slag nemen kan, is die in den zomer op het veld. Er bestaat misschien, zonder de tusshenkomst van andere personen, geene zoo aangename gewaarwording, als die van in het gras of hooi te slimeren, door eenen boom tegen het branden der zon beveiligt, en met de bewustheid van een frissche heldere lucht rondom u, terwijl de schaduw zich aan alle zijden ver over u uitstrekt. Niets is hier tusshen allen slimerende en de ziele onschold der natuur.

Het naast daarbij, doet op een verwijderden afstand, kort als de aangenaamste toestand buiten bed die, welken een vermoed persoon neemt, voor dat hij naar bed gaat, terwijl hij in zijne zitkamer blijft talmen. Het bewustzijn van zeer slaperig te zijn en in de mogelijkheid te wezen om dadelijk naar bed te gaan, geeft een grooten prikkel aan zijnen tegensin om op te staan. Soms zit hij al knikkebollende op zijnen stoel, maar de onverwachte en zware schokken van zijn hoofd, waarvan zijne slaperigheid de oorzaak is, zijn meestal te moeilijk voor zulk een weelderig oogenblik; en hij neemt eene betere houding aan, daar hij op zijde met zijn hoofd op den rug van den stoel gaat zitten of hij legt zijne beenen op eenen anderen stoel, half achteroverliggende. Het is echter zonderling hoe lang men aldus, om den voorsmaak der rust te genieten, eene ongemakkelijke houding verdraagt. Het ergste van alles is, dat, bij het naar bed gaan, de bekoring soms geheel opboudt; misschien door de koude temperatuur der kamer, want het hoekje van den haard werkt als opium.

Van de moeilijke houdingen sprekende, welke een slapende ledigganger aannemt, is het laakwakkend om de nog veel grilliger wijzen van liggen te zien, welke zoo dikwijls in bed plaats hebben. Zoo wij wij

de lalooze dingen, door de dichters over de slaap gezegd, iets wilden voegen, zoude het op dit punt zijn. Nimmer vertoont de slaap zich sterker dan die, welke alle menschen gelijk maakt. In zijne wakende uren mag iemand zoo trotsch en verwaand er uitzien als hij wil. Trotsch mag hij gaan, trotsch mag hij zitten, trotsch mag hij het middagmaal nemen; met eene soort van zeldzame meerderheid mag hij zich scheren; in een woord, hij mag zich zelf tot in de geringste omstandigheden grootich en ongerijmd gedragen, — maar slaap is hier ook voor hem de tovenaars, die alles in steen verandert. Hij grijpt den hoovaardigsten rijke zoo wel als den nederigsten nar in de bespottelijkste houdingen, zoodat indien gij eenen grande van zijn bed nemen kondet, zonder hem wakker te maken, geen dwaas met kromgedraaide ledematen in eenige pantomime immer lustiger gelach zou doen ontstaan. De kinder-hansworst met den band tusschen zijne beenen vertoont nauwelijks dotter houdingen. Verbeeld u eenen despoot, aan de beschouwing zijner bedienden overgelaten, met zijne oogen toe, zijn mond open, zijne linkerhand onder zijn regteroor, zijne andere veldraad en slap nederhangende als die van een idiot; het bene been opgetrokken en het andere recht uitgestrekt of beide knieën krom onder elkander liggende, — welk een vogelverschrikker om daarin koninklijke magt te verbergen!

Doch de slaap is vriendelijk, zelfs in de streken, welke zij ons speelt, en de dichters hebben hem met passenden eerbied behandeld en zelfs in de oude mythologie eene der bealligheden tot vrouw gegeven. Slaap is het bevalligst in een pas geboren kind; het gezondst in hem, die zich door werk in de open lucht vermoeid heeft; het volkomenst in den zeeman na eene moeilijke reis; het meest weikom, aan de ziel met éene gedachte geheel vervuld; het treffendst in de moeder die gewond heeft; het ligtst in het speelgrage kind; het verhevendst in de aangebedene bruid.

(Leigh Hunt. Essays.)

Jugzonden stikken.

Het geldgebrek op Java.

Het op Java heerschend geldgebrek heeft eindelijk de aandacht van den minister voor de koloniën tot zich getrokken. Het gouvernement zal, zoo luiden des ministers woorden, zonder noodig te hebben producten op Java te verkoopen, in de daar bestaande geldverlegenheid weten te voorzien.

Waarom men tot nu toe gewacht heeft, om een kwaad te keer te gaan, waarvan de schadelijke gevolgen zich met elken dag vermeerderen, gaat onze bevalting te boven. Sedert eenige jaren reeds ging Java onder eene nijpende gedschaarsheid gebukt, volgde daar het eene belangrijke faillissement het andere en was de Javasche bank onvermogen om hare verplichtingen te voldoen. Oordeelde men het tot heden overbodig Java te hulp te komen? Wilde men beproeven, hoe lang Java het in dien toestand konde uithouden? Zreest men, dat de voortzetting dier proeve gevaarlijk wordt?

Wij willen, in weinige regels, de door den minister gegevene toezegging van naderbij beschouwen, en nagaan wat wij van de door het gouvernement te nemen maatregelen verwachten mogen.

Waardoor ontstond de gedschaarsheid op Java? Hoofdzakelijk door den gestadigen uitvoer van de gouden en zilveren munt, vroeger en achtervolgens door het gouvernement en anderen aangebragt, waartoe de handel zijne toevlugt nam om remises te bewerkstelligen. — De handel en particulieren werden tot den uitvoer als het ware gedwongen, omdat zij op Java meer invoerden dan er producten ter hunne beschikking stonden om den invoer te betalen, en het gouvernement, als eigenaar van ver weg het grootst gedeelte der producten op Java, dezelve voor eigene rekening naar Nederland laat overbrengen. — Meer ontvangende dan zij met producten betalen konden, moesten zij den uitvoer met goud en zilver, tot sluiting der handelsbalans, aanvullen; zoo vernederde al spoedig de voor den omloop benoedigde muntspecie, ondanks het recht op den uitvoer geheven, zoodat er eindelijk, letterlijk, geen zilveren of gouden muntspecie in den omloop meer te vinden was.

Om in het bestaande geldgebrek op Java te voorzien, is, buiten het, wanneer men geene producten op Java verkoopen wil tegen betaling in klinkende munt, zoodat de klinkende munt, dat het gover-

nement er gouden en zilveren munt voor den omloop haanzende, eene tweede maatregelen te treffen, dat het goud en zilver niet even spoedig door particulieren werde uitgevoerd, als het door het gouvernement zal worden aangebragt.

Het aanvoeren van geld op Java, zonder het nemen van verdere maatregelen, zoude eene onvruchtbare poging, in het belang van Java, zijn; dewijl de uitvoer door particulieren gelijken tred houden zoude met den invoer van het gouvernement, belastingen op den uitvoer gemakkelijk kunnen worden ontdoken, en er, ten slotte, een over- en vaervaren van muntspeciën, tusschen Java en Nederland, zoude geboren worden ten spijt van het gezond verstand.

Wanneer, alsoo, het gouvernement zoo veel gouden en zilveren munt naar Java zenden wil, als er voor den omloop daar benoedigd is, dan zal het gelijktijdig aan den handel en aan particulieren eene gelegenheid tot het maken van remises moeten openen, voor wat zij meerder op Java ontvangen dan zij met producten betalen kunnen. — Op deze wijze alleen zal het den uitvoer van goud en zilver, uit vrije beweging, zien opgeven.

De uitvoer van muntspecie ongerekend, kunnen remises op tweederlei wijze plaats vinden: door goederen, of door wissels. — Wil alsoo het gouvernement, naar luid der verklaring van den minister, Java te hulp komen, en blijft het bij het aangenomen beginsel om geene producten op Java te verkoopen, dan blijft hetzelfde niets over dan op Java wissels te verkoopen, welke hier te lande zullen worden betaalbaar gesteld.

Wanneer het gouvernement bij magte was om, op den duur, op Java zoo veel wissels op Nederland te laten verkoopen als er gevraagd worden zullen, en particulieren behoeven om wat zij in producten voor remises te kort schieten met wissels aan te vullen, dan voorzeker opende zich, voor den particulieren handel op Java, een gunstig verschie: doch dit kan het gouvernement niet. — In het afgeven van wissels op Nederland moet het bestuur op Java zich regelen naar de behoeftes der Indische governmentskas. — Overziet het deelen maatschap, dan verkrijgt het gouvernement, op Java, een dood kapitaal, en Nederland blijft van een gedeelte der baten verstoken, welke het van Java toevleijen en waaraan het overgrote behoefte heeft. — Zoo lang alzo het gouvernement op Java, als eigenaar van het grootst gedeelte van den grootst, of eigenaar van het grootst gedeelte der producten maken kan en maakt, zal de handel der particulieren op Java zich moeten regelen, en naar de hoeveelheid producten, welke op Java in handen van particulieren is, en naar de hoegrootheid der geldsom, welke het gouvernement per saldo noodig heeft voor de Indische huishouding en voor de betaling van producten. — Blijven bij voortdoring particulieren op Java meer invoeren dan er voor de betaling producten particulier eigendom zijn, en het gouvernement geld op Java behoeft, waarvoor het wissels kan afgeven, — dan zal er, het kan niet anders, getrek aan remises blijven bestaan; dan zal men bij herhaling de toevlugt tot den uitvoer van zilveren of gouden muntspecie nemen; en zal het altijd een strijd blijven tusschen het gouvernement, hetwelk de klinkende munt op Java behouden wil, tegen over particulieren, welke er den uitvoer van behoeven.

Tot heden voortzag de Nederlandsche handelsmaatschappij, door hare stortingen, in het saldo der geldbehoeften van het gouvernement op Java; althans was het afgeven van wissels, door het gouvernement, aan de order van particulieren, was sedert lang geene spraak. — De Nederlandsche handelsmaatschappij vond, door deze stortingen op Java, remise voor hare invoeren uit Nederland. — De behoefte aan remise bestaat voor haar, in meerdere of mindere mate, nog altijd. — Wanneer dus het gouvernement op Java eene inschrijving opent tot het bekomen van wissels op Nederland, dan zal de maatschappij wel zorg dragen in het bezit van zoo veel te komen als zij wissels nodig heeft. — Zij kan zich hiervan verzekeren door eene meer dan gewoon schadelijke inschrijving; immers zij kan zich hiervoor een offer getroosten, waarvoor particulieren, zoodat er, ten slotte, een over- en vaervaren van muntspeciën, tusschen Java en Nederland, zoude geboren worden ten spijt van het gezond verstand.

Het, gezegd te worden vallende, dat men, op Java, de bestaande omloop munt, de particuliere handel op Java zich zal moeten regelen naar de hoeveelheid producten, in het bezit van particulieren, en naar het geld, dat het gouvernement, per saldo, op Java behoeft; en dat er alzo weinig vooruitzigt

op verbetering van den particulieren handel op Java bestaat;

20. Dat het gouvernement de gelegenheid, om den kwijnenden handelsgeest hier te lande op te beuren, verwerpt, wanneer het op Java, tot te-gemoet-koming in het doen van remises, wissels op Nederland verleent, in stede van op Java producten te verkoopen;

30. Dat, wanneer het gouvernement op Java wissels op Nederland verleent, de Nederlandsche handelsmaatschappij dezelve voor een groot deel zal meester worden;

Eindelijk: dat het afgeven van wissels, op Java, door het gouvernement aldaar, voor den particulieren handel geene betere vruchten zal afwerpen dan de liuveiling, op Batavia, in mei 1842, deed: eene tijdelijke te-gemoet-koming, zonder duurzaam nut, aan weinigen; en teleurstelling aan velen.

Arnhem, april 1843. P.

Aan de Redactie der Arnhemse Courant.

Ik heb met den meesten aandacht gelezen het belangrijk adres, aan den koning ingediend door RIETZ OUBAN, en voorkomende in uw geacht blad van den 24en en 11den april h.

Het ensemble dier fatale historie is te justificatoir behandeld, dan dat de echtheid der daadzaken betwijfeld zoude mogen worden. De blik der natie is op den minister van Justitie gevestigd. Hoe zal Z. Exc. het vertoonen, aan den eerbied voor een onafhankelijk regtswezen zoo nauw verbonden, weder herstellen en bevestigden?

Naar aanleiding der ministeriële circulaire van 3 april 1842, was het de ernstige wil des konings om alles, zelfs den schijn, te vermijden, wat eenigzins de onafhankelijkheid der regterlijke magt vermogt te kwetsen; — die voorgeschrevene lijn van gedrag te volgen; verklaarde de heer VAN HALL, zoodat hij een aangenome pligt zijn, en ziet — een jaar later, den 23den februari 1843, was de redactie over courant verplicht, herinnerend te wijzen op onwettige toelagen, welke door leden dier onafhankelijke magt, met name door den voorzitter van den Hoogen Raad der Nederlanden, genoten werden!

Waarom — onwillekeurig toch rijst deze vraag op — waarom heeft de minister van justitie, bij zijne ambtsaanvaarding, niet dadelijk en voor alles dit verkeerde van zijnen onvergetelijken voorganger, op eene waardige, op eene waarborgende wijze hersteld? Dit vraagstuk is des te onverschoonbaarder, naardien het, gelijk uit het adres van den heer OUBAN blijkt, tot zeer gegronde en gewichtige bedenkingen aanleiding kan geven; en heeft bovendien niet zelfs Z. M. de koning hem minister bijzonder bepaald bij het hoog gewigt, hetwelk een onafhankelijk regterlijk gezag voor hoogdeszelfs onderdanen moet hebben; ja, hem gearschuwd, van zelfs den schijn te vermijden, waardoor de onafhankelijkheid van het regtswezen in gevaar van verdinking zoude kunnen gebragt worden? Daar, waar de weegschaal der gerechtigheid niet meer als heilig gewaarborgd is, staat het slecht, zeer slecht gesteld!

Dat staatslieden, even als andere menschen, feilbaar zijn, zal niemand ontkennen; maar dat staatslieden de kunst behooren te verstaan, om begane misslagen zorgvuldig te bedekken; dat zij den moed moeten bezitten, om tijdig van den verkeerd ingeslagenen weg terug te keeren, zal tevens geen betoog behoeven; want staatslieden, die, tegen hunne overtuiging aan, op den eenmaal verkeerd ingeslagenen en als zoodanig algemeen erkenden weg, onbezonnen blijven voortgaan, zullen noch kunnen het vertrouwen der natie nimmer winnen of bezitten: zij toonen zich daartoe ongeschikt en bederven vaak niet alleen het geluk hunner tijdgenooten, maar ook dat der navolgende geslachten!

Ik heb hier niet alleen het oog op het adres van den heer OUBAN, — ik doel hier op de lalooze, drukkende verkeerdheden, zoo oude als nieuwe grieven, waardoor ons dierbaar vaderland als onder een ondragelijk juk zuchtende is, waardoor die oudtijds zalige gewesten bijna aan den rand des afstands aan hun bederf genaderd zijn. De vrije drukpers, want van alle zijden hoort men waarschuwend stemmen opgaan, zelfs onze volksvertegenwoordigers schijnen uit den diepen slaap gewekt en tonen het kwaad, dat aan den wortel knaagt, als met den vinger aan.

Dat men bij ons hoorende doof en ziende blind schijnt, — daarvan worden wij, helaas! dagelijks meer en meer overtuigd; maar dat onze staatslieden geen besef hebben, van hunne eigene eer en waardigheid op

prijs te stellen, — dit hadden wij niet kunnen denken of verwachten. Waarom anders niet alles aangewend, om een adres, gelijk dat van den heer **OLEBAR**, buiten publiciteit te houden? *A tout prix* had de regering, in deszelfs wezenlijk belang, die zaak behooren af te doen; tijdig had men bedacht moeten zijn, om het gebeurde te smooeren; immers, volgens het onderhavige adres, stond het in de hand der regering, een nationaal schandaal te voorkomen.

De schrijver van het stuk, geteekend: M. N., voorkomende in de *Arnhemse Courant* van 9 april li., n°. 71, verklaart, dat het hem bekend is, dat de raad van state, betrekkelijk de verveening van den Amstelveenschen middelpolder, wel is gehoord, maar dat de regering tegen het advies van dien raad, zoo wel als tegen het oordeel van andere hooge autoriteiten, die in de zaak betrokken en gehoord waren, nogtans hapen eigen zin gevolgd en dienovereenkomstig gehandeld heeft: zou het ook aldus niet met de zaak van den heer **OLEBAR** kunnen gesteld zijn? De tijd zal dit raadsel oplossen; de raad van state zal deszelfs eer — dit hopen wij althans — behouden en stellig opheldering geven; want, ofschoon men vrij algemeen van gevoelen is, dat de staatsraad, gelijk dezelve thans is samengesteld, nog al iets te wenschen overlaat, zoo is het echter zeker, dat er ook regtschapene en edele mannen in danzelven zitting hebben.

Heeft de heer **VAN RAPPAARD**, 's konings kabinet-directeur, zijnen naam en zijne kwaliteit geleend, om de regering, buiten voorkennis des konings, in verkeerde handelingen behulpzaam te zijn, — dan is het zeer onedelmoedig en hoogst onstaatkundig; van dien heer, en 's konings kabinet tevens, aan eene publieke tentoonstelling prijs te geven.

De minister van justitie had, toen het nog tijd was, aan het verzoek van den heer **OLEBAR**, om als medelaar tusschen partijen op te treden, moeten gehoor geven; hij had dan ten minste getoond, de wijsheid te bezitten om het kwaad van verre te zien; en de eer en de waardigheid der regering, 's konings naam en kabinet, zoo wel als zijn persoonlijk karakter, waren voor openlijke tentoonstelling bewaard gebleven.

s Gravenhage, april 1843. W.

[Hebben de onwettige toelagen door leden der regterlijke magt, boven hunne bezoldiging genoten, opgehoord? Wij weten het niet. Het *Nieuwsblad* heeft daaromtrout in zijne raadsluchte erkentelijk gezegd, »dat de minister van justitie ook in dezen beantwoord heeft aan hetgeen men van hem kon verwachten.« Het *Handelsblad* heeft, uit oude kennisschap met den heer **VAN HALL**, daaruit wel willen opmaken — want duidelijk was het zeker niet — dat die toelage geen plaats meer hebben zouden. Wij mogen het gaarne lijden. Meest men het alleen opmaken uit hetgeen men van Zijne Excellentie verwachten mag, zoo ware alle hoop ijdel; want sedert wanneer brengen de distelen aangename vruchten voort?]

Koninklijke Akademie

VAN

BEELDENDE KUNSTEN, TE AMSTERDAM.

De raad van bestuur der koninklijke akademie van beeldende kunsten te Amsterdam geeft mits dezen aan de belanghebbenden openlijk te kennen:

1°. Dat er een wedstrijd wegens den grooten prijs, aan de akademie voornoemd, dit jaar sijn zal in het vak der graveerkunst, en dat dezelve geopend zal worden in de maand mei eerstkomende.

2°. Dat, ingevolge besluit van Zijne Majesteit, van 6 april 1843, bij den bedoelden wedstrijd niet zal gewonnen worden door een vierjarig genooten en tot het doen eener hulptentoonstelling, zoo als zulks bij het reglement is vastgesteld, maar ter verkrijging, als eersten prijs, van eene rijke toelage van f 900 'sjaars, welke door den prijsbehaalder, gedurende den tijd van vier jaren, zal worden genoten.

3°. Dat aan dengene, die den prijsbehaalder het naaste bijkomt als tweede prijs of accessit wordt uitgelooft eene toelage van f 300 'sjaars, mede voor den tijd van vier jaren.

4°. Dat het laatste halfjaar van de beide toelagen niet zal worden voldaan dan na de geheele volbrenging van het werk.

5°. Dat zij, die bij den wedstrijd den prijs behalen, verplicht zullen zijn, tegen het genot van voormelde toelagen, eene gravure te vervaardigen, naar eene schilderij of tekening, onder goedkeuring van den raad van bestuur, welke gravure zij hier te lande zullen moeten bewerken naar aanwijzing aan hen door en onder toezigt van eene commissie uit den raad van bestuur der koninklijke akademie van beeldende kunsten.

6°. Dat, bij welgelukten arbeid, naar het oordeel van voornoemde raad van bestuur, deze aan de vervaardigers den eigendom van de door hen gegraveerde plaat zal kunnen toekennen, om daarover vrijelijk te beschikken, onder verplichting echter van twaalf afdrucken derzelve, waarvan zes proefdrucken, aan de akademie af te geven.

7°. Dat, in geval voornoemde raad van bestuur verzoekt den eigendom der gegraveerde plaat aan de vervaardigers niet te kunnen toekennen, deze gehouden zullen zijn, dezelve aan den raad over te leveren, zonder daarvan eenigen afdruck voor zich te mogen behouden.

8°. Dat de mededingers zich zullen moeten onderwerpen aan alle zoodanige bepalingen en voorschriften, welke de raad van bestuur noodig moogt oordeelen.

9°. Dat niemand naar dezen hoogsten prijs zal kunnen mededingen, dan die in het rijk geboren of van Nederlandsche ouders is, en gedurende het laatste jaar aan de akademie alhier, of op eenige andere school binnen dit rijk, is onderwezen.

10°. De mededingers zijn verplicht, vóór den tienden mei eerstkomende, schriftelijke opgaven van hunne namen en woonplaatsen aan den secretaris der akademie, aan het lokaal der akademie, in te zenden.

Amsterdam den 22sten april 1843.

De raad van bestuur voornoemd,
P. HUIJDEKOPER, President.
J. DE VRIES, Secretaris.

Stedelijke Publicatie

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem roepen, mits deze, op zoodanige ingezetenen, die op den 1sten januari 1843 hun 25ste jaar van ouderdom zijn ingetreden, benevens de zoodanigen, die zich van buitenlands in de gemeente gevestigd hebben, voor zoo verre zij nog in eene der klassen van de schutterij vallen, om zich tusschen den 16den mei en den 1sten juni aanstaande, ter stedelijke secretarie, vóór de dienst der schutterij, te doen inschrijven; zullende ter het ontvangen van hunne aangifte te dier plaatse dagelijks, gedurende den voormiddag van 10 tot 12 ure, worden geaccepteerd, de invallende zondagen hiervan uitgezonderd.

Tot narigt van de belanghebbenden dient:

Dat als ingezetenen in dierzake worden beschouwd alle Nederlanders, binnen het rijk hange woon verblijf houdende, en alle vreemdelingen, binnen het rijk woonachtig, welke hun voornemen, om zich aldaar te vestigen, zullen hebben aan den dag gelegd, hetzij door eene uitdrukkelijke verklaring, hetzij door het overbrengen van een deel van hun vermogen, of de hooldmiddelen van hun bestaan, van een ander rijk, of de voorregten van Nederlanders kunnen deelen.

Dat de aangifte tot de inschrijving in alle gevallen door de ingezetenen van den hierboven bedoelden ouderdom behoort gedaan te worden, ook dan zeld, wanneer de belanghebbende vermeenen mogt, tot de voorgestelden of uitgesloten van de schutterij te behooren.

Dat zij, die in meer dan eene gemeente hun gewoon verblijf houden, of den zetel van hun vermogen hebben gevestigd, tot de inschrijving verplicht zijn binnen die gemeente, alwaar eene diensdoende schutterij aanwezig is, en dat, bij aldien in die verschillende gemeenten, waar iemand verblijf houdt, of den zetel van zijn vermogen heeft gevestigd, eene diensdoende of alleen rustende schutterijen bestaan, dezelve zich moet doen inschrijven in die gemeente, alwaar hij soor de personele belasting is aangeslagen; moettende de ambtenaren zich doen inschrijven in die gemeente, alwaar zij ambtshalve verplicht zijn hun verblijf te houden.

Dat zij, die bevonden zullen worden niet voor den 1sten juni 1843 te hebben doen inschrijven, door het plaatselijk bestuur ambtshalve zullen worden ingestreven en ten zake van hun verzuim in eene geldboete vervallen, terwijl dezelve daarboven zonder loting bij de schutterij zullen worden ingelijfd, indien hier zal blijken, dat er tijdens de verzoemde inschrijving eene wedenen tot uitsluiting of vrijstelling ten hunnen aanzien bestanden.

En worden overigens de ingezetenen aangemaand, om zich tijdig van een geboorte-extract te voorzien en zich alzo van hunnen juiste ouderdom te verzekeren, ten einde de inschrijving behoorlijk geschied, en zij alzo niet komen te vervallen in de straffen, bij de wet bepaald.

En al deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, alhier gebruikelijk.

Arnhem, 1 mei 1843.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem, nader voorgenomen hebbende het besluit van heeren gedeputeerde staten dier provincie van 16 april 1842, n°. 84,

Hebben goedgevonden, ter bevordering van den melkvee vangst; bij deze aanvankelijk uit te loven eene premie van twee centen per Nederlandsche kop, gevuld met doode melkveers, waarvan de aflevering aan de betaling door den stads-opzichter van zoet melk moet worden gedaan en die hiertoe zal gegeven, dagelijks, van half acht tot half 8 ure, aan het stads bureau.

En zal deze worden aangeplakt ter plaatse, alhier gebruikelijk.

Arnhem, 1 mei 1843.

Advertentiën.

Getrouwd:

J. A. THOMSEN,
Wed. van van H. W. E. PISTAR,
ALKMAAR, Predikant te Westervoort,
den 30sten April 1843.
en
J. M. JANSSEN.

Heden beviel voorspoedig van een welgeschapen Zoon mijn geliefde Echtgenoot, **ELISABETH TERSCHLUSE**.

ARNHEM,
den 1sten Mei 1843. G. W. TIKKEL.

HUIZE **KLEIN BRUNENBURGH**, TE BRUNNEN,
29 April 1843. — Heden beviel, vrij voorspoedig, van een welgeschapen Zoon, Vrouw **SOPHIA CHRISTINA VAN WAEREE**, geboren **CAMP**.

+++ Aan het **VENDU-HUIS** in de Halve Maan, te Arnhem, den 8sten Mei 1843
Vendu van **MAHONIJHOUTEN** en andere **STOELEN**, en **TAEELS**, ronde **EETTAFELS**, **CANAPE**, **PIANO**, **KABINETTEN**, **KASTEN**, **LEDIKANTEN**, **LADETAFELS**, **SPIEGELS**, Oostindisch en ander **PORCELEIN**, **KOPER**, **TIN**, **BLIK**, **GLAS** en **AARDEWERK**, **KLOKKEN**, **HORLOGIEMAKERS-GEBOEDSCHAP**, eene groote partij **MANUFACTUREN**, fraai **DAMAST** en ander **TAFELGOED**, **LINNEN** en **BEDDEGOED**, **VLOERKLEEDEN**, **KAGCHELS** eene collectie **PLATEN** enz., enz. — Te zien Vrijdag en Zaterdag te voren van 10 tot 4 uur.

Galvano-Plastic.

De Ondergeteekende geeft bij deze te kennen, dat hij eenen aanvang heeft gemaakt met het **VERZILVEREN** en **VERGULDEN** op alle **METALEN**, door middel van het **GALVANISMUS**, tegen zeer billijke prijzen. Bevelende zich alzo in de gunst van het publiek aan.

Arnhem, 1 Mei 1843.

P. VAN ECK POPPE,

Beek, Letter F, No. 238.

NB. Snijdende Werktuigen verliezen, op deze wijze, noch veel kracht noch scherpte, vermits zij in vuur behoeven gebragt te worden.

LAKEN-MAGAZIJN VAN P. H. VAN GINKEL,
THANS J. NIJHOFF.

Sprongstraat bij de Markt No. 27A.

De Ondergeteekende heeft de eer te berichten, dat hij de affaire in **LAKENS** en **MANUFACTUREN** van Mevrouw de Wed. **F. H. VAN GINKEL** heeft overgenomen, en dezelve op heden op nieuw heeft geassocieerd met al het geen wat tot het vak behoort trekkende heeft. Daar eene meer dan dertigjarige ondervinding hem in staat heeft gesteld, om met de beste relatien bekend te worden, zoo vleit hij zich door billijke prijzen en accurate behandeling, dat de gunst, zoo ruimschoots aan zijnen voorganger te beurt gevallen, ook hem deelachtig zal worden, waartoe hij alles zal aanwenden.

Zutphen, 1 Mei 1843.

J. NIJHOFF.

§ § § **Oprechte Italiaansche GEZONDHEIDSGHOCOLADE**, gemerkt: **Bensdorp-Gérard**.
§ § **Chocolat à l'Italienne**; zeer geschikt ten gebruik in het Zomer-Sizoen, te bekomen bij den Beeldhouder, **M. DEELEN**, Broederstraat, te Arnhem.

GENUË TAFEL-OLIE, supra fine, a 65 cents de heelen en 38 cents de halve flesch (verzogeld) bij **D. ARNAUD GERKENS**, in de Broederstraat, te Arnhem.

Nota. Deze gemelde Olie is in de voornaamste Steden van ons Rijk verkrijgbaar gesteld, en men kan de 3 flesschen op 2 Nederlandsche kannen bepalen; de flesschen worden a 10 centen berekend en wederom in betaling aangenomen. — *Brievan franco*.

W. VAN BOEKEREN, te Groningen, heeft uitgegeven en alom verzonden:

I. **ALGEMEENE GESCHIEDENIS VAN VEREELD**, door Mr. A. W. ENGELEN, Derde deel, Nieuwe Geschiedenis, 2^e stuk, *Tot aan de Fransche omwenteling*, a f 2.60.

II. Het **MENSCHELIK HART** en deszelfs **BEHOEVENINGEN**, door Mis. BRAY; 2de en laatste deel, met vignet a f 2.90.

III. Een **VOORD**, aan de Kern der Herengemeente in Nederland, door J. VAN DER LINDEN v. s., Predikant te Kantens. a f 0.45.

Boekprijzen

NUMMERS, 1 mei 1843.

In Tarwe ging heden weinig om; de Cleetsche en Inlandsche kon men gemakkelij kooplen voor f 7 a f 7.50 a f 8; Hooglandsche was schaars en werd voor f 9 a f 9.50 gekocht. Niettegenstaande, en weinig Rogge ter markt was, bleef nog een groot deel onverkocht over; men heeft f 7.25 a f 7 a f 6.75 besteed. Gerst still: Winter f 4.70 a f 5; Zomer f 4.25 a f 4.60. Boekweit in een doos f 5.25 a f 6.75. Haver slap en ondanks dezelve 20 cents lager werd ingelaten is er vrij wat onverkocht gebleven.

Waterhoogte te Arnhem

Barometer op Palm 3 Palm 6 Palm, gew. 0 Palm, gew. 15 II.
Te Arnhem, bij C. A. SHERM, Boekdrukker.